

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Kfv.II.37.664/2017/5.

A tanács tagjai: . Tóth Kincső a tanács elnöke
. Márton Gizella előadó bíró
. Rothermel Erika bíró

A felperes: Felperes neve
(**cím**)

A felperes képviselője:ó és Tóth Ügyvédi Iroda
. Izsó István ügyvéd
(**cím**)

Az alperes: Bevándorlási és Menekültügyi Hivatal
és Pest Megyei Regionális Igazgatósága
(1117 Budapest, Budafoki út 60.)

Az alperes képviselője:. ... jogtanácsos és dr. ... szervezeti
képviselő

A per tárgya: idegenrendészeti ügyben hozott
határozat bírósági felülvizsgálata

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél: felperes

A felülvizsgálni kért jogerős határozat:ővárosi Közigazgatási és
Munkaügyi Bíróság
17.K.31.046/2017/5. számú ítélete

Rendelkező rész

A Kúria

- a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 17.K.31.046/2017/5. számú ítéletét hatályában fenntartja;
- kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 70.000 (hetvenezer) forint felülvizsgálati illetéket.

Az ítélet ellen további felülvizsgálatnak helye nincs.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló releváns tényállás

- [1] A felperes 2016 augusztusában érkezett Magyarországra. Keresőtevékenység folytatása céljából tartózkodási engedély kiállítási iránti kérelmet és méltányossági kérelmet terjesztett

elő. A Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal Budapesti és Pest Megyei Regionális Igazgatósága a 106-1/62386/3/2016-T. számú határozatával - amelyet a Bevándorlási és Állampolgársági Hivatal a 106-T-54009/1/2016. számú végzésével helybenhagyott -, a kérelmet érdemi vizsgálat nélkül elutasította azzal, hogy a kérelemben foglaltak nem alkalmasak a különös méltányosságot érdemlő körülmények alátámasztására.

- [2] A másodfokú végzés felülvizsgálata iránt a felperes nemperes eljárást kezdeményezett a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon. A bíróság a bírósági felülvizsgálati kérelmet a 2016. december 20-án kelt 38.Kpk.46.386/2016/2. számú végzésével elutasította.
- [3] Ezt követően a felperes 2017. január 18-án az alperesnél ideiglenes tartózkodásra jogosító igazolásának meghosszabbítása céljából megjelent. Az alperes a 2017. január 18-án kelt 106-1-8532/4/2017-Ké. számú határozatával a felperest - mivel a tartózkodási feltételeket nem teljesíti -, az Európai Unió tagállamainak területéről Kína területére kiutasította, és kötelezte, hogy az Európai Unió tagállamainak területét a határozatban meghatározott határidőig hagyja el.

A kereseti kérelem és az alperesi ellenkérelem

- [4] A felperes keresetet nyújtott be a kiutasító határozat felülvizsgálata iránt, amelyben arra hivatkozott, hogy az alperes másik szerve által hozott döntéssel szemben bírósági felülvizsgálati kérelmet terjesztett elő. Ez az eljárás folyamatban van, melyre tekintettel idő előtti volt a kiutasítás elrendelése. Keresetében az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdésének, a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 1.§ (2) bekezdésének, továbbá a harmadik országbeli állampolgárok beutazásáról és tartózkodásáról szóló 2007. évi II. törvény (a továbbiakban: Harmtv.) 43.§ (2) bekezdés b) pontjának, 13.§ (1) bekezdésének megsértésére hivatkozott.
- [5] Az alperes a kereset elutasítását kérte.

Az elsőfokú ítélet

- [6] Az elsőfokú bíróság ítéletében rámutatott, hogy a felperes hivatkozott ugyan a Ket. 1.§ (2) bekezdésének a megsértésére, azonban nem jelölte meg, hogy az alapelvi előírás megsértését milyen okból sérelmezi, mivel valósult meg az általa állított sérelem. A felperes hivatkozott továbbá a Harmtv. 13.§ (1) bekezdésének, 43.§ (2) bekezdés b) pontjának a megsértésére, azonban ezekkel kapcsolatban sem fejtette ki, hogy ezeket a rendelkezéseket az alperes milyen módon sértette meg. A felperes

nem vitatta, hogy nem rendelkezett érvényes vízummal, vagy tartózkodási (bevándorlási, letelepedési) engedéllyel. Nem jelölte meg, hogy ennek ellenére miként teljesítette volna a Harmtv. 13.§ (1) bekezdésében írt tartózkodási feltételeket. Nem támasztotta alá keresetében azt az állítását sem, hogy az alperes megalapozatlanul utasította ki a Harmtv. 43.§ (2) bekezdés b) pontja alapján. Az alkotmányos aggálllyal kapcsolatban a bíróság kifejtette, hogy a felperes nem támasztotta alá azt az állítását, miszerint a kiutasító határozat meghozatalakor folyamatban lett volna bírósági eljárása. A bírósági felülvizsgálat kezdeményezése, illetve annak lehetősége, és az, hogy a bírósági eljárásban lehetősége lett volna a végrehajtás felfüggesztésének kérelmezésére, nem akadály a kiutasítás elrendelésének. Egyebekben rögzítette a bíróság az ítéleti tényállás részeként azt is, hogy a felperes által hivatkozott bírósági felülvizsgálat a 2016. december 20-án meghozott végzéssel lezárult, az alperes csak ezt követően hozta meg a határozatát.

- [7] A bíróság mindezekre tekintettel a felperes keresetét ítéletével elutasította.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

- [8] A jogerős ítélet ellen a felperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, amelyben a jogerős ítélet hatályon kívül helyezését és a keresetének helyt adó határozat hozatalát kérte. Álláspontja szerint a jogerős ítélet sérti a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 339.§ (1) bekezdését, az Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdését, a Ket. 1.§ (2) bekezdését, a Harmtv. 43.§ (2) bekezdés b) pontjának, 13.§ (1) bekezdését, mert a bíróság ezekbe a jogszabályokba ütköző alperesi határozatot „tartott fenn hatályában”. Sérelmezte, hogy a bíróság érdemben nem foglalkozott a kereseti kérelmében foglaltakkal, így azzal, hogy idő előtti volt a kiutasítás elrendelése.
- [9] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályban tartását kérte. Hangsúlyozta, hogy a felperes sem az idegenrendészeti eljárásban, sem a perben, de a felülvizsgálati kérelmében sem bizonyította a tartózkodási feltételek teljesítését. A kiutasítás elrendelésére a tartózkodási engedélykérelem tárgyában folyt eljárás lezárulását követően került sor.

A Kúria döntése és jogi indokai

- [10] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.
- [11] A Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 272.§ (2) bekezdése és a 275.§ (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati kérelem keretei között, az abban megjelölt jogszabálysértések körében vizsgálta felül.

- [12] Hangsúlyozza a Kúria, hogy amennyiben a fél az általa állított jogsértés fennállása esetére az alperesi határozat hatályon kívül helyezésének elmaradását sérelmezi, a Pp. 339.§ (1) bekezdésének megsértésére való hivatkozása alaptalan, mert az a bíróság hatáskörébe tartozik, hogy milyen döntést hoz, ezért csak a döntés folyamatához tartozó eljárási és anyagi jogszabályok betartása tehető vitássá, a döntés lehetséges formája nem.
- [13] A felperes nem vitatta, hogy az elsőfokú bíróság az ítéletében azt helyesen állapította meg, hogy a felperes az általa hivatkozott jogszabálysértésekhez indokolást nem társított, egyik jogszabálysértéshez sem jelölte meg azt, hogy ezeket a jogszabályokat az alperes az eljárása során hogyan és milyen módon, mivel sértette meg. Ehhez képest a felperes a felülvizsgálati kérelmében sem jelölte meg, hogy ezeket a jogszabályokat az alperes az eljárása során milyen módon és hogyan sértette meg. Indokolás nélkül állított jogsértések esetében a bíróság csak a rendelkezésre álló tények, bizonyítékok alapulvételével dönthet, az elsőfokú bíróság is ezt tette, az eljárása során jogsértést nem követett el, a megállapított tényállásból jogsértésekre semmilyen következtetés nem volt levonható.
- [14] Az elsőfokú bíróság az ítéletében továbbá azt is rögzítette a tényállás körében, hogy a kiutasítás elrendelése nem volt idő előtti, a tartózkodási engedély és a méltányossági kérelem tárgyában indult külön eljárás, az ebben az eljárásban hozott másodfokú döntés ellen indított bírósági felülvizsgálati eljárás befejeződött, mielőtt az alperes a keresettel támadott határozatát meghozta, ezért alaptalan és nyilvánvalóan iratellenes a felperesnek az az állítása, hogy az alperes nem várta be a másik eljárásban hozott határozat bírósági felülvizsgálata iránt indított eljárásban a bíróság döntését és idő előtt rendelkezett a kiutasításról. A felperes az ítéletben megállapított konkrét tények ellenére tett iratellenes tényállítást anélkül, hogy a tényeket cáfolta volna. A felperes a Harmtv. 13.§ (1) bekezdése megsértésére hivatkozott, de nem bizonyította, hogy az ott előírt tartózkodási feltételeket teljesíti. A tartózkodási feltételek fennállása hiányában a kiutasítás elrendelése a Harmtv. 43.§ (2) bekezdés b) pontja értelmében nem volt jogsértő.
- [15] Mindezekre tekintettel a Kúria azt állapította meg, hogy a bíróság a felperes által hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg. Az elsőfokú bíróság helytálló és törvényes, megalapozott döntést hozott a kereset elutasításával. A Kúria ezért a jogerős ítéletet a Pp. 275.§ (3) bekezdése értelmében hatályában fenntartotta.

Záró rész

- [16] Az alperes a felülvizsgálati eljárás során perköltség megítélését

nem kérte, ezért a Kúria az alperes részére a perköltség megállapítását mellőzte [Pp. 78.§ (2) bekezdése].

- [17] A pervesztes felperes a Pp. 78.§ (1) bekezdése alapján köteles a tárgyi illetékeljegyzési jog folytán le nem rótt felülvizsgálati illeték megfizetésére a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13.§ (2) bekezdésére is figyelemmel. A felülvizsgálati illeték mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény 39.§ (3) bekezdés d) pontja és 50.§ (1) bekezdése határozza meg.

Budapest, 2018. február 28.

**Dr. Tóth Kincső s.k. a tanács elnöke, Dr. Márton Gizella s.k.
előadó bíró, Dr. Rothermel Erika s.k. bíró**